

**14 IUNIE
SLUJBA
SF. IERARH-MUCENIC
CHIRIL AL GORTHINEI CRETEI
ATENA, 1877**

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΓΟΡΤΥΝΗΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗΝ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ « Κύριε ἐκέκραξα » ἰστῶμεν
στίχ. 5'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τρία δευ-
τεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Εὐφραδεία τῶν λόγων σου, Ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλη-
σία ἅπασα ὠραῖζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται,
ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς τὴν ἁγίαν καὶ εὐ-
σημον, μνήμην ἔνδοξε, ὀρθοδόξων τὸ κλέος, τῶν πατέρων,
κόρυφαῖε τῆς Γορτύνης, καὶ Κρήτης πάσης ὑπέρμαχε.

Φρυκτωρίαίς τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεῖς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὡσπερ ἀκτῖνας τὰ δόγματα, ἐν Κρήτῃ Μακάριε, διαχέων καὶ Κρητῶν καταυγάζων πληρώματα, Πάτερ Κύριλλε, καὶ διώκων τὸ σκότος θεοφόρε, τῶν αἵρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας, Κρήτην τε σοῖς διδάγμασι, πάντοθεν κύκλῳ ἐτείχισας, Πάτερ ἱερώτατε, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν Κρήτῃ ἐνοικοῦντας, καὶ προσκυνοῦντάς σε ἔνδοξε.

246

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δόξα, ἦχος πλ: β'.

Ιεράρχα καὶ μάρτυς Κύριλλε, σὺ κοινωνὸς ἐπὶ γῆς τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ χρηματίσας τὸ πρότερον εἰκότως, καὶ τῆς δόξης νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐτῷ συμμετοχὸς γέγονας, καὶ τῇ ἀρχιφώτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Τριάδι γνωριζομένη αἰεὶ παρίστασαι· διό σου δεόμεθα, κοινωνοὺς τῆς σῆς δόξης καὶ ἡμᾶς τοὺς Κρητὰς ἀξιώσον, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τίς μὴ μακαρίσει σε...

Εἰσοδος. Φῶς ἰλαρόν. προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ Ἀνα-
-ογνώσματα καὶ ἡ Λιτή των 4 Ἱεραρχῶν. ὁ χίτο

Δόξα, τοῦ Ἁγίου. ἤχος 6'.

Ποιμὴν ἀληθῆς καὶ τοῦ ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μιμη-
τῆς, ἀνεδείχθης θεόσοφε Κύριλλε· ἐν γῆρα γὰρ βα-
θυτάτῳ διὰ τὸν Χριστὸν διαπρυσίως κηρύττειν, δεσμοῖς
καὶ πυρὶ παρεδόθης ὑπὸ τοῦ δυσσεβοῦς ἄρχοντος· ὃν ἐξέπλη-
ξας μείνας ἀφλεκτος τῇ ἰσχυρί τοῦ ἐνδυναμοῦντός σε Χριστοῦ·
πολλοὺς δὲ ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας εἰς τὸ τῆς ἀλη-
θείας φῶς καθοδηγήσας, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης, καὶ
τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀμάραντον ἀπείληφας στέφανον· διὸ ἡ
Κρήτη σήμερον πολιοῦχόν σε κεκτημένη, ἀγάλλεται πανη-
γυρίζουσα τὴν μνήμην σου Ἱεράρχα· πρέσβευε οὖν Χριστῷ
τῷ Θεῷ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. ὁ αὐτός.

Ωσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένος ἐβλάστησε, Σὲ
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, καρποφοροῦντα τῷ κόσμῳ,
τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

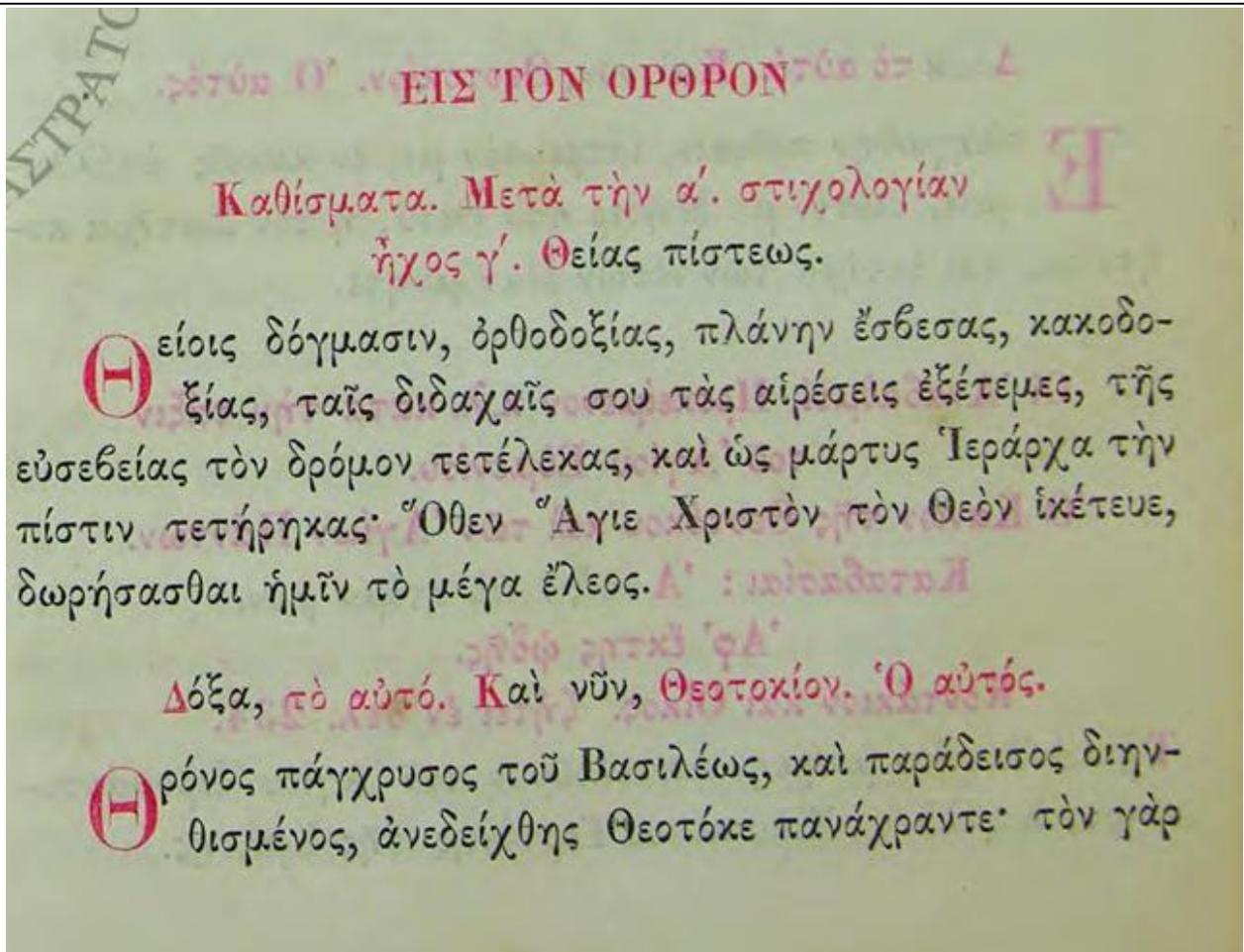
Ἀπόστιχα τὰ τρία ἐκ τῶν Αἰνῶν τοῦ Ἁγίου Εὐμενίου.
Δόξα, τοῦ Ἁγίου. ἤχος δ'.

Φαιδρὰ καὶ χαρμόσυνος ἐπέλαμψεν ἡ μνήμη τοῦ Ἱερο-
μάρτυρος Κυρίλλου· οὗ τοῖς ἀγῶσι Κρήτη ἐγκαλ-
λωπιζομένη, τοῖς ἄσμασιν ὡς ἄνθεσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ πα-
νήγυριν καταστέφει ἐκβοῶσα. Χαίροις ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ
τὴν ψυχὴν θεὸς ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἡ θυσία καὶ θύτης, ὁ
ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον· ἀλλ' ὦ μαρτύρων σύσκηνε, καὶ Ἱεραρχῶν
σύνθρονε, τὴν εὐλαβῶς σε γεραίρουσαν νῆσον, πάσης ἀπει-
λῆς δαιμόνων ἐλευθέρωσον, καὶ σωτηρίας πρὸς ὄρμον, τοὺς
ἐν αὐτῇ οἰκοῦντας ἴθυνον.

Καὶ νῦν. Νεῦσον παρακλήσεσι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Ζήτηί σελ. 233.

Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

Θεὸν ἐν γαστρὶ σου βαστάσασα, εὐωδιάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν· ὅθεν ἅπαντες ἀληθῶς Θεοῦ μητέρα σε, κηρύττομεν αἰεὶ καὶ μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν 6'. στιχολ. ὁ αὐτός.

Θείου Πνεύματος τῆ φωταυγεία, σκότος ἔλυσας πολυθείας, καὶ τῶν Κρητῶν τὰς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγματα, καὶ καταργήσας ἀθέων μυθεύματα· Κύριλλε ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἀνωτέρω Θεοτοκίον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος τῆς Ἐκκλησίας, διδαγμάτων λάμψεσι καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε. Κύριλλε πάτερ, τῆς Κρήτης τὸ καύχημα.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Επληγώθην πάθεσιν, ἰάτρευσόν με, ἐν κακοῖς ἀπόλλυμαι, σῶσόν με Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἢ τὸν Σωτῆρα κυήσασα, καὶ ἰατῆρα τῶν νόσων Πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, Προκείμενον κ.λ. κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Ἁγίου Εὐμενίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Καταβασίαι: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἄφ' ἑκτης ᾠδῆς.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος. ζήτει ἐν σελ. 234.

Τῆ 14 Ἰουνίου μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρήτης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

249

» **Ε**ἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,

» Ἡβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Χορείαν ἄγε σήμερον ἐτησίαν, Κρητῶν ἡ μεγαλόνησος
εὐφροσύνως, Κυρίλλου τοῦ ποιμένος σου καὶ σκίρτη-
σον, τὸν πολιοῦχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυ-
σμενῶν ἀνωτέραν.

Θεοτοκίον.

Εἴτις τὴν σὴν πανάμωμε Θεοτόκε, εἰκόνα οὐκ ἀσπάζε-
ται μετὰ πόθου, εἰς τὸ πῦρ βληθήσεται τῆς γεέννης,
ὥσπερ ὁ ἄφρων Ἄρειος· ἡμεῖς δὲ σὲ Παναγία, κατασπαζό-
μεθα πόθῳ.

Οἱ Αἶνοι τοῦ Ἁγίου Εὐμενίου.
Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίζωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύωμεν τῷ πνεύματι, καὶ κροτήσωμεν εὐφραινόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει, τοῦ Ἱεράρχου Κυρίλλου καὶ μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἱερεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν τῶν θαυμάτων δεξάμενον τὴν χάριν, καὶ ταῦτα τοῖς χρήζουσιν ἐκχέοντα ποταμηδόν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημείτωσαν· οἱ πένητες τὸν βοηθόν, οἱ δαιμονῶντες τὸν ῥύστην, οἱ ἐν συμφοραῖς τὸν σωτῆρα, οἱ νοσοῦντες τὸν ἰατρόν, οἱ Κρήτες τὸν θερμὸν προστάτην, οἱ ὄδοιπόροι τὸν συνοδίτην, οἱ πάντες τὸν πάντα πᾶσι γενόμενον, μέγιστον Ἱε-

250

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἶπωμεν. Πανάγιε Ἱεράρχα
Κύριλλε, μεσίτευσον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Δεσπότην,
καὶ ῥῦσαι κολάσεως ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα, εὐλογημένη πρέσβευε,
σωθῆναι ἡμᾶς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Χρυ-
σοστόμου.

Κοινων: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.